

годарность, го провъзгласила съ титлата *императоръ* и, по видимому, той заслужилъ триумфъ, но, като утвърдилъ въ Испания рѣда и тишината, и като се върналъ въ Римъ още прѣди срока на началствуванieto си, той се отказалъ отъ триумфа, за да бжде избранъ за консулъ, тъй като спорѣдъ закона той трѣбвало да иска и да чака триумфа вѣнъ отъ Римъ, а консулството — въ стѣнитѣ му. Тукъ, въ време на изборитѣ за 59 година, той извършилъ едно важно дѣло — примирилъ Помпея съ Крас-

са и заключилъ съ тѣхъ този троенъ съюзъ, който въ историята е извѣстенъ подъ названиее *1-ия триумvirатъ* и който прѣдалъ всичката властъ въ Римъ въ рждѣтѣ на тѣзи трима знаменити честолюбци. Тукъ държавния умъ на Цезаря се явилъ въ пълната си сила: Цезарь тъй искусно съумялъ да се възползва отъ влиянието и значението на Помпея и Красса, че всичкитѣ згоди и всичката слава на триумvirата имъ принадлежвала нему.

§ 16.

Цезарь - Консулъ (59).

Слѣдъ това Цезарь билъ назначенъ консулъ, заедно съ Калпурний Бибулъ, но той отстранилъ съвършено послѣдния и билъ, може да се каже, не само едничкия консулъ, но и почти пълненъ диктаторъ. Като достигналъ най високата степенъ на народната любовъ, той, опирайки се на нея, принудилъ да се приематъ, въпрѣки желанието и интереситѣ на сената и аристокрацията, 4 важни закона,* да му се повѣри управлението на Илирия и Цизалпинска Галлия, съ 3 легиона, за 5 години, и слѣдъ това да се прибави къмъ туй още една римска провинция въ трансалпинска Галлия и 1 легионъ. По такъвъ начинъ той получилъ или, по добръ да се каже, самъ из-

бралъ и взелъ подъ управлението си, не нѣкоя страна въ Азия, която би могла само да го обогати, но най важната въ политическо и военно отношение, отъ всички страни принадлежавши на римската република, тъй като тя служила за Италия и Римъ единъ видъ прѣграда отъ нападенията на галлитѣ и германцитѣ, — страна, въ която той по тѣзи причина можалъ да си спечели блестява слава и главно — да си образува една прѣданна нему войска. Вѣнъ отъ това той накаралъ да признаятъ за приятели и съюзници на римския народъ Ариовиста, прѣдводителъ на германското племе суеви, съ звание *царь*, и Птоломея Авлета, египетски царь (отъ послѣдния взелъ голѣма сума пари, която прѣсналъ между народа). Понеже трѣбвало да замини за Галлия, той оженилъ дъщеря си Юлия за Помпея, за да може съ това по вече да усили връзкитѣ си съ него въ време на отсъствието си, а той се оженилъ за Калпурния, дъщеря на Пизона, понеже послѣдния щелъ да бжде избранъ консулъ за 58-та година. Най послѣ, той съвсѣмъ отстранилъ двѣ лица, отъ които най много се боялъ, именно

* 1) За снабдяването съ земи, отъ общественитѣ полета, уволненитѣ въ оставка войници и бѣднитѣ граждани, 2) за утвърдяването всичкитѣ распорѣждания на Помпея въ Азия, 3) за утвърдяване прошенияго на обществото на участницитѣ (по голѣмата частъ отъ съсловието на конницитѣ) въ откупитѣ на Азия и 4) за причислението на П. Клодия отъ патрицитѣ въ плебитѣ. Съ първитѣ три закона Цезарь напълно привлѣкълъ на своя страна уволненитѣ войници, бѣднитѣ граждани, Помпея и конницитѣ, а Клодий билъ избранъ отъ него като оръдие за дѣйствието върху долната класа.